

dosarul nr. 2ra-588/2020

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (N. Arabadji)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (A. Danilov, Iu. Cotruță, I. Secrieru)

ÎNCHEIERE

13 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Solonari Andrei,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Solonari Andrei
împotriva Lidiei Boeștean cu privire la partajarea proprietății comune în devălmășie
și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 19 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care
a fost respins apelul declarat de Solonari Andrei și a fost menținută hotărârea din 19
decembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani,

c o n s t a ț ă

La 17 decembrie 2015 Solonari Andrei s-a adresat cu cerere de chemare în
judecată împotriva Lidiei Boeștean cu privire la partajarea proprietății comune în
devălmășie și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că în masa bunurilor supuse
împărțirii se includ toate bunurile dobândite de soți în timpul căsătoriei, adică din
ziua încheierii căsătoriei 08 iunie 2012 și până la desfacerea ei 14 aprilie 2015.

Astfel, în bunurile ce aparțin cu titlu de proprietate comună în devălmășie lui
Solonari Andrei și Boeștean (Solonari) Lidia se includ:

- 1) automobilul marca Mercedes 318 CDI, n/î xxxxx anul producerii 2007,
- 2) automobilul marca Skoda, model Superb, n/î xxxxx, anul producerii 2012.

A indicat că în timpul căsătoriei el, în calitate de împrumutat și pârâta
Boeștean Lidia, în calitate de fidejutor, pe data de 19 ianuarie 2015, au obținut un
împrumut în sumă de 15 000 euro, fapt confirmat prin contractul de împrumut nr.
2395/2015 din 19 ianuarie 2015, iar potrivit contractului de fidejusiune, fidejutorul
își asumase obligația să răspundă în aceeași măsură ca și debitorul față de creditor.
Împrumutul s-a acordat pentru o perioadă de 60 luni, termenul limită de rambursare
a împrumutului fiind 15 ianuarie 2020.

A afirmat că până în prezent, după mai multe discuții purtate cu pârâta
privind împărțirea bunurilor pe calea concilierii, nu s-a ajuns la un compromis,

motiv pentru care s-a adresat în instanța de judecată cu prezenta cerere cu privire la delimitarea cotelor - părți ideale din proprietatea comună în devălmășie cu atribuirea lui a 1/2 cotă - parte ideală și Lidiei Boeștean a 1/2 cotă - parte ideală din bunurile mobile indicate în prezenta cerere care constituie proprietate comună în devălmășie a soților.

A solicitat reclamantul recunoașterea automobilului marca Mercedes 318 CDI, n/î xxxxx, anul producerii 2007 și automobilului marca Skoda, model Superb, n/î xxxxx, anul producerii 2012 ca proprietate comună în devălmășie a lui și a Lidie Boeștean;

- delimitarea cotelor-părți ideale din proprietatea comună în devălmășie cu atribuirea lui a 1/2 cotă-parte ideală și Lidie Boeștean a 1/2 cotă - parte ideală din bunurile mobile indicate, care constituie proprietate comună în devălmășie a soților;

- atribuirea bunului mobil - automobilul Mercedes 318 CDI, n/î xxxxx, anul producerii 2007, în întregime pârâtei Boeștean Lidia în schimbul sultei în sumă de 124 099,66 de lei

- încasarea din contul Luidiei Boeștean în beneficiul lui Solonari Andrei a sumei de 158 755,89 de lei (1/2 din 317 511,79 de lei) prețul de piață a automobilului înstrăinat marca Skoda, model Superb, n/î xxxxx, anul producerii 2012;

- încasarea din contul Lidiei Boeștean a sumei de 9 936,61 de euro (1/2 din 19 873,22 de euro) ce constituie suma rămasă de rambursare a împrumutului și dobânzilor aferente calculate pentru perioada de 14.04.2015 -15.01.2020;

- încasarea din contul pârâtei a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 19 decembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, acțiunea a fost respinsă.

Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, la data de 16 ianuarie 2019 Solonari Andrei a depus cerere de apel împotriva hotărârii din 19 decembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, solicitând casarea acesteia cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Prin decizia din 19 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de Solonari Andrei și a fost menținută hotărârea din 19 decembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani.

În susținerea netemeinicii pretențiilor, instanța de apel a indicat că automobilul de model Mercedes 318 CDI, n/î xxxxx a fost obținut de către Lidia Boeștean prin contractul de donație din 12 noiembrie 2014 (f. d. 58-59). Astfel, deși dreptul de proprietate asupra automobilului respectiv a fost dobândit în timpul căsătoriei, acesta este proprietatea exclusivă a soției, conform regulii instituite prin norma art. 372 alin. (2) din Codul civil (în redacția de până la republicare).

Referitor la bunul mobil-automobilul marca Skoda, model Superb n/î xxxxx, anul producerii 2012, instanța de apel a menționat potrivit prevederilor art. 25 alin. (1) și (2) Codul familiei, împărțirea proprietății în devălmășie a soților poate fi făcută atât în timpul căsătoriei, cât și după desfacerea ei, la cererea oricăruia dintre soți. Proprietatea în devălmășie poate fi împărțită în baza acordului dintre soți.

La caz, instanța a stabilit cert că în timpul căsătoriei soților, la 10 martie 2015 Solonari Andrei a transmis în mod benevol dreptul exclusiv de proprietate soției

Solonari Lidia asupra automobilului de marca Skoda, model Superb, n/î xxxxx, care anterior a constituit proprietate comună în devălmășie.

Instanța de apel a concluzionat că reînregistrarea bunului pe numele celui alt soț în timpul căsătoriei nu denotă faptul că automobilul de marca Skoda, model Superb n/î xxxxx, anul producerii 2012, și-a modificat regimul juridic devenind bun personal al soției, deoarece nu există un contract matrimonial sau un acord dintre soți. Or, legea nu instituie careva prevederi ce se referă la forma și conținutul acordului dintre soți. Astfel, acordul s-a materializat prin acceptul soțului Solonari Andrei de a reînmatricula automobilul menționat supra după Boeștean (Solonari) Lidia.

Referitor la pretenția privind încasarea din contul pârâtei a sumei de 9 936,61 de euro (1/2 din 19 873,22 de euro) ce reprezintă suma rămasă de rambursare a împrumutului și dobânzilor aferente calculate pentru perioada de 14.04.2015 - 15.01.2020, Colegiul instanței de apel a reținut ca fiind întemeiate argumentele invocate în prima instanță precum că, banii împrumutați în sumă de 15 000 de euro, au fost folosiți conform destinației și efectuată reparația capitală a apartamentului nr. 2 din str. Nicolae Iorga, 6, mun. Chișinău, cu achiziționarea mobilierului și utilajelor respective, bun imobil ce aparține cu drept de proprietate reclamantului, iar după efectuarea reparației și desfacerea căsătoriei, Boeștean Lidia nu locuiește în apartamentul dat și nu a pretins la valoare îmbunătățirii bunului imobil în urma reparației efectuate cu banii împrumutați.

La 13 februarie 2020 Solonari Andrei a declarat recurs împotriva deciziei din 19 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea hotărârilor judecătorești și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că instanțele la examinarea cauzei au interpretat eronat normele de drept material, nu au ținut cont de suportul probatoriu și juridic al pretențiilor și nu au constatat și elucidat toate circumstanțele cauzei.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul denotă că Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa recurentului copia deciziei integrale, însă la materialele dosarului nu se regăsește dovada recepționării acesteia. Prin urmare, recursul declarat la data de 13 februarie 2020 este în termen.

Curtea Supremă de Justiție a remis în adresa intimetei copia recursului. Prin referința parvenită în instanță prin poșta electronică intimata Boeștean Lidia a solicitat de a considera recursul ca fiind inadmisibil.

Examinând temeiurile recursului declarat de Solonari Andrei în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Solonari Andrei nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza

Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Solonari Andrei.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Solonari Andrei se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru